

ifølge hvilken *det forberedende udvalg om menneskerettighedskonferencen udvides* fra 17 til 23 medlemmer med 2 fra Afrika, 2 fra Asien og 2 fra Latinamerika. (Kenya, Mauritien, Libanon, Pakistan, Colombia, Panama).

Afstemningerne i Generalforsamlingen fulgte samme mønster som i udvalget.

3. udvalgs beretning: A/6619.

Spørgsmålet om krænkelse af menneskerettighederne og fundamentale friheder, herunder spørgsmålet om raceadskrimination og raceadskillelse og apartheid, i alle lande med særligt henblik på kolonier og andre afhængige lande og områder.

(Dagsordenens punkt 95).

FNs Generalforsamling vedtog den 26. oktober 1966 to resolutioner nr. 2144 (XXI) A og B om ovennævnte dagsordenspunkt. Forinden havde der på 12 møder i 3. udvalg i begyndelsen af oktober fundet en bevæget drøftelse af spørgsmålet sted. Behandlingen skete på grundlag af ECOSOCs resolution 1164 (XLI), som ifølge mange afrikanske og asiatiske taleres anskuelse lagde for ringe vægt på betydningen af at undertrykke raceadskrimination og raceadskillelse samt apartheid-politikken, hvorfor 40 af disse lande fremlagde et resolutionsforslag, der senere blev vedtaget som resolution A. Desuden fremlagde 6 lande (Guinea, Marokko, Polen, Saudi-Arabien, Senegal og Uruguay) det forslag, der vedtoges som resolution B.

Fra anden side, navnlig vestlig, blev det bl. a. fremholdt, at det var 3. udvalgs opgave at tage stilling til krænkelse af menneskerettighederne i almindelighed, medens det påhvilede andre udvalg at behandle apartheid-spørgsmålet og koloniproblemerne. Endvidere burde man ikke tilsløre den kendsgerning, at de krænkelse af menneskerettighederne, der måtte forekomme i selvstændige stater, fortjente samme fordømmelse som de overgreb, der måtte finde sted i afhængige områder.

Under afstemningen i *udvalget* blev der foretaget delafstemninger om samtlige operative paragraffer i resolution A. De nor-

diske lande kunne stemme for disse afsnit bortset fra de tre paragraffer, der angik henholdsvis beklagelsen af visse staters virksomhed i samarbejde med Sydafrika, Portugal og Sydrhodesia; opfordringen til alle stater om at efterkomme Generalforsamlingens resolutioner vedrørende økonomiske og diplomatiske foranstaltninger mod Sydafrika og anmodningen til generalsekretæren om etablering af et informationsorgan vedrørende apartheid-politikken. Om disse paragraffer undlod de nordiske lande at stemme.

Herefter blev resolution A vedtaget med lignende stemmetal som i plenarforsamlingen, jfr. nedenfor. Også stemmemønstret efter afstemningen i udvalget om resolution B svarede til stemmetallene i plenarforsamlingen.

Det hedder bl. a. i *resolution A*, at Generalforsamlingen næst at *bekræfte* sin fordømmelse af apartheid-politikken i Sydafrika og Sydvestafrika samt raceadskriminationen i Sydrhodesia og i de portugisiske kolonier *beklager* den virksomhed, der udfoldes af de stater, som gennem politisk, handelsmæssig, økonomisk og militært samarbejde med Sydafrika og Portugal og det ulovlige regime i Sydrhodesia opmuntrer disse til at opretholde deres racepolitik, *opfordrer* alle stater til at efterkomme Generalforsamlingens resolutioner vedrørende økonomiske og diplomatiske foranstaltninger mod Sydafrika samt Sikkerhedsrådets resolutioner vedrørende våbenembargo, *opfordrer* alle stater til i overensstemmelse med FN's pagt og FN's resolutioner at undertrykke apartheid, raceadskillelse og raceadskrimination, *appellerer* til stater, organisationer og individer om at støtte FN's Trust Fund for Sydafrika og frivillige organisationer, der yder bistand til ofre for kolonialisme og apartheid, samt at opmuntre organisationer og offentligheden til at yde sådan bistand, *opfordrer* medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres lovgivning at tage alle fornødne forholdsregler imod propaganda for Sydafrikas apartheid-system, og *anmoder* generalsekretæren om at etablere et organ inden for sekretariatet til i størst muligt omfang at henlede offentlighedens opmærksomhed på apartheid-politikens onder.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionen